

[Maisted]

Både udlåneren og låneren opnåede ved denne praksis en økonomisk fordel, idet den erlagte fradragsberettigede rente konverteredes til skattefri kursgevinst.

Denne for gældsbeviser utilsigtede virkning blev stoppet ved lov nr. 152 af 6. maj 1980.

Statsskattedirektoratet er imidlertid på et langt tidligere tidspunkt – formentlig gennem pressen – kommet under vejr med, at nogle lånere/udlånere søgte at bedrage statskassen, idet statsgældsbeviserne videregives umiddelbart efter købet, således at de samme statsgældsbeviser af flere lånere blev brugt til at skaffe en skattefri kursgevinst.

For at forhindre dette udsendte statsskattedirektoratet den 29. oktober 1979 et cirkulære, hvori statsskattedirektoratet med tilbagevirkende kraft pålægger ligningsmyndighederne at underkende en skatteydere rentefradragsret m. v., såfremt han for lånte midler har erhvervet statsgældsbeviser, hvor det af lånekontrakten fremgår, at udlåneren har mulighed for at sælge beviserne.

Resultatet heraf er, at skatteydere, der for længst har modtaget deres slutopgørelse, pludselig får et mellemværende med skattevæsenet, ganske uanset hvor de implicerede gældsbeviser fysisk har befundet sig.

Et cirkulære fra statsskattedirektoratet bør kun være en tydeliggørelse af en lov, men cirkulæret af 29. oktober 1979 har lovgivende karakter. Det må anses for rimeligt, at bevisbyrden for bedrageri ligger hos skattevæsenet, idet det modsætningsvis er urimeligt, at skatteyderen uden videre anses for at være bedrager.

Besvaret sammen med nedenstående spørgsmål nr. 233.

Spm. nr. 233

Til *ministeren for skatter og afgifter* (20/11 80) af:

Maisted (FP):

»Finder ministeren det betryggende og befordrende for retssikkerheden, at man i henhold til cirkulære af 26. oktober 1979 pålægger borgerne bevisbyrden for, at de ikke bedrager statskassen, og vil ministeren i stedet pålægge skatteadministrationen bevisbyr-

den jfr. cirkulære af 29. oktober 1979, nr. C 10474?»

Begrundelse

Begrundelsen til dette spørgsmål er enslydende med den til spm. nr. 232 anførte begrundelse.

Besvarelse af spm. nr. 232 og 233 (28/11 80):

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Statsskattedirektoratets nævnte cirkulærer af 29. oktober 1979 og af 23. september 1980 er vedhæftet som bilag. (Ikke optrykt her).

Cirkulærene angår den skattemæssige behandling af visse lånearrangementer i forbindelse med køb af statsgældsbeviser.

I cirkulære 1979-31 (C. 10474) af 29. oktober 1979 instrueres om, hvorledes de pågældende arrangementer skattemæssigt skal behandles af ligningsmyndighederne under hensyn til bestemmelsen i § 3 i lov nr. 36 af 12. februar 1979 om bemyndigelse til optagelse af statslån. Efter den nævnte lovbestemmelse er kursgevinst ved indfrielse af statsgældsbeviser skattefri bortset fra de i ligningslovens § 4 omhandlede tilfælde.

I cirkulære 1980-35 (C. 11262) af 23. september 1980 instrueres om den skattemæssige behandling af lånearrangementer i forbindelse med køb af statsgældsbeviser på baggrund af den ophævelse af den nævnte § 3 om skattefrihed, der skete ved lov nr. 152 af 6. maj 1980 med virkning for statsgældsbeviser erhvervet efter den 13. februar 1980.

Begge cirkulærer er således udtryk for statsskattedirektoratets instruktion om, hvorledes skattelovgivningen nærmere skal praktiseres, og der er derfor ikke tale om, at cirkulærene har »lovgivende karakter«, eller om at de har »tilbagevirkende kraft«, som nævnt i spørgsmål 232.

I cirkulære 1979-31 (C. 10474) af 29. oktober 1979 er der ikke bestemmelser, der pålægger skatteyderne en særlig bevisbyrde, og jeg finder derfor ikke anledning til at søge det nævnte cirkulære ændret.

Spm. nr. 234

Til *justitsministeren* (20/11 80) af:

Steffensen (KrF):